

Nr. 22
ROK XIV

WARSZAWA
15 LISTOPADA 1932

DZIENNIK URZĘDOWY

TREŚĆ:

158. PISMO P. PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ DO P. MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH AUGUSTA ZALESKIEGO O ZWOLNIENIU GO Z URZĘDU MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH.
159. PISMO P. PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ DO P. JÓZEFA BECKA, PODSEKRETARZA STANU W MINISTERSTWIE SPRAW ZAGRANICZNYCH O MIA-
NOWANIU GO MINISTREM SPRAW ZAGRANICZNYCH.
160. PRZESYŁKI POCZTOWE Z DARAMI.
161. ORZECZNICTWO W SPRAWACH EMERYTALNYCH FUNKCJONARJUSZÓW
PAŃSTWOWYCH.
162. ZMIANY PERSONALNE.

158.

Do Pana

AUGUSTA ZALESKIEGO

Ministra Spraw Zagranicznych

w W a r s z a w i e.

Przychylając się do przedstawionej mi prośby o dymisję, zwalniam Pana z urzędu Ministra Spraw Zagranicznych.

Spała, dnia 2 listopada 1932 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów:

(—) *A. Prystor.*

159.

Do Pana

JÓZEFA BECKA

Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych

w W a r s z a w i e.

Mianuję Pana Ministrem Spraw Zagranicznych.

Spała, dnia 2 listopada 1932 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów:

(—) *A. Prystor.*

CZĘŚĆ I.

160.

K.III.5462/9/32/5

Z A R Z Ä D Z E N I E

W SPRAWIE ZWALNIANIA OD CŁA PRZESYŁEK POCZTOWYCH Z DARAMI.

Podaję poniżej do wiadomości okólnik Ministerstwa Skarbu L. D. IV. 20407/132 z dnia 20 września 1932 r. w sprawie zwalniania od cła oraz odprawy celnej przesyłek pocztowych z darami.

Odnosnie p. 1. wspomnianego okólnika, przewidującego poświadczenia konsulatów R. P., zarządzam, by konsulaty spis używanych rzeczy, znajdujących się w przesyłce, zaopatrywały klauzulą następującą:

„Według oświadczenia p. (ofiarodawcy), zamieszkałego w, rzeczy wyszczególnione w spisie wysyłane są do polskiego obszaru celnego jako dary dla p. (odbiorcy), zamieszkałego w, którego świadectwo ubóstwa zostało przedstawione w konsulacie”.

Za tego rodzaju stwierdzenie należy pobierać opłatę w wysokości 5 zł. na podstawie pozycji 59 T. O. K.

Postanowienia okólnika Ministerstwa Skarbu należy podać do wiadomości osób zainteresowanych, informując też ofiarodawców o tem, że Skarb Państwa przy odprawie celnej przesyłek z darami ponosi znaczne koszty i opłata 5 zł. pobierana jest na ich częściowe wyrównanie.

MINISTERSTWO SKARBU

L. D. IV. 20407/1/32

OKÓLNIK L. D. IV. 20407/132

Z DNIA 20 WRZEŚNIA 1932 R. W SPRAWIE ZWALNIANIA OD CŁA
ORAZ ODPRAWY CELNEJ PRZESYŁEK POCZTOWYCH Z DARAMI.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł
i Urzędów Celnych I klasy.

Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwami Spraw Zagranicznych, Spraw Wewnętrznych, Przemysłu i Handlu, Opieki Społecznej oraz Poczty i Telegrafów, wprowadza następujący tryb postępowania w sprawie zwalniania od cła oraz odprawy celnej przesyłek pocztowych, zawierających rzeczy używane, nadsyłane w darze dla ubogiej ludności.

1. Osoby pragnące uzyskać zwolnienie od cła używanej odzieży, bielizny, obuwia, otrzymanych w darze z zagranicy, a nadsyłanych

w przesyłkach pocztowych, winny uzyskać zaświadczenie stwierdzające stan ubóstwa. Świadczenia ubóstwa wydawane będą przez odnośny zarząd gminy po uprzednim dokładnem zbadaniu przez Opiekuna Społecznego stanu majątkowego petenta i po stwierdzeniu, że nie jest on w możności zaspokojenia swych niezbędnych potrzeb życiowych z własnych środków materialnych lub własnej pracy. Zainteresowana osoba przesyła świadectwo takie zagranicznemu nadawcy, który wraz ze spisem wysyłanych w darze używanych rzeczy przedstawia je do poświadczenia konsulatowi Rzeczypospolitej Polskiej. Konsulat stwierdza, że wyszczególnione w spisie używane rzeczy wysyłane są do polskiego obszaru celnego jako dary dla osoby wymienionej w świadectwie ubóstwa. Tak sporządzone dokumenty włącza nadawca do przesyłki, a służyć one będą Urzędowi Celnemu za podstawę do wolnej od cła odprawy.

U w a g a: Dla osób zamieszkałych na terenie W. M. Gdańska świadectwa ubóstwa wystawiane będą przez powołane do tego władze.

Bez wymienionych dowodów przesyłka taka nie będzie zwolniona od cła, a ulegnie odprawie na ogólnych zasadach, chociażby zawierała rzeczy, odpowiadające warunkom ustalonym w pkt. 2 niniejszego okólnika.

2. Zwalniane będą od cła na warunkach wyżej wymienionych następujące, wyłącznie tylko używane: odzież, bielizna i konfekcja: wełniana, półwełniana, bawełniana, lniana oraz z innych naturalnych materiałów włóknistych roślinnych (również watawana lecz bez futra); obuwie ze skóry (z wyjątkiem chevreaux, gemzy, lakierowanej, krokodylowej, rekinowej, żmijowej, zamiszowej, deseniowej i t. p. luksusowej) oraz z gumy, filcu i tkanin (z wyjątkiem brokatu).

3. Jeżeli do przesyłki dołączone będą dokumenty wymienione w pkt. 1, a rewizja ustali, że zawartość jej zgodna jest z przyległym spisem i odpowiadają one warunkom podanym w pkt. 2, Urząd Celny sporządza wynik rewizji na formularzu według załączonego wzoru w dwóch egzemplarzach A i B zapomocą papieru barwiącego (wzór N. 1-A i 1-B). Formularz ten wypełnia się stosownie do rubryk, przy czem w rubryce „zawartość” Urząd Celny zaznacza ogólnikowo: używana odzież, bielizna, obuwie i t. p., a w rubryce „uwaga”: bez cła, pod warunkiem złożenia zobowiązania na deklaracji umieszczonej na odwrotnej stronie (wzór N. 1-B).

4. Wypełniony w ten sposób egzemplarz wyniku rewizji (1-B) Urząd Celny przekazuje wraz z przesyłką i dotyczącymi dokumentami Pocztowemu Urzędowi (Pocztowo-Celnemu). Egzemplarz wyniku N. 1-A Urząd Celny zatrzymuje u siebie i traktuje go tak jak kwit celny.

5. Urząd Pocztowo-Celny otrzymaną z Urzędu Celnego przesyłkę wraz z dokumentami pocztowymi i wynikiem rewizji (1-B) przesyła do Pocztowego Urzędu oddawczego, który poza pobraniem od adresata

należności pocztowej doręcza ją bez jakichkolwiek dalszych formalności, a jedynie odbiera od adresata podpisaną przez niego osobną deklarację, umieszczoną na odwrotnej stronie wyniku (N. 1-B), poczem wynik ten przesyła za pośrednictwem właściwego Urzędu Pocztowo-Celnego Urzędowi Celnemu, który dokonał odprawy celnej przesyłki.

W razie niepodpisania deklaracji w terminie ustalonym dla podjęcia przesyłki (Dziennik Urzędowy G. D. P. i T. N. 20 poz. 56 z 1925 r.) adresat powinien oznaczyć na tejsze, czy pragnie ocenia przesyłki, czy też odmawia jej przyjęcia. W wypadku, jeżeli adresat zażąda ocenia przesyłki, Pocztowy Urząd oddawczy przesyła ją zpowrotem wraz ze wszystkimi dokumentami i wynikiem rewizji (N. 1-B) do Urzędu Pocztowo-Celnego, który poddaje przesyłkę normalnej odprawie celnej, lub w braku jakiegokolwiek oświadczenia adresata, Pocztowy Urząd Oddawczy zwraca przesyłkę ze wszystkimi dokumentami i wynikiem rewizji (N. 1-B) Urzędowi Pocztowo-Celnemu, który traktuje ją jako przesyłkę niedoręczalną (Dz. Urz. G. D. P. i T. N. 39 poz. 95 z 1925 r. i N. 53 poz. 119 z 1925 r.), zaś wynik (N. 1-B) odsyła do Urzędu Celnego.

6. Otrzymany zpowrotem wynik rewizji (N. 1-B) z deklaracją podpisaną przez adresata Urząd Celny dołącza do właściwego wyniku (N. 1-A). Gdyby zaś tego wyniku nie było już w Urzędzie Celnym, wówczas Urząd przedkłada wynik (N. 1-B) Dyrekcji Ceł wraz z rejestrami odnośnego miesiąca.

7. Gdyby w przesyłce przy rewizji celnej prócz używanych znaleziono również przedmioty nowe, lub nieodpowiadające warunkom wymienionym w pkt. 2, a charakter całej przesyłki jako daru, przeznaczonego dla osoby ubogiej, nie wzbudzał wątpliwości, Urząd Celny odprawia przesyłkę na ogólnych zasadach, używając do tego zwykłego druku przewidzianego dla kwitów celnych. Przedmioty nowe cli Urząd Celny na ogólnych zasadach, a rzeczy używane, odpowiadające warunkom przewidzianym w pkt. 2., oznacza ogólnikowo w sposób podany w pkt. 3 jako dary wolne od cła, natomiast w rubryce „uwaga“ zaznacza: wolne od cła pod warunkiem złożenia zobowiązania na załączonej deklaracji (wzór Nr 2).

Przy tego rodzaju przesyłkach Urząd Celny dołącza do sporządzonego wyniku rewizji oddzielny druk deklaracji adresata (wzór Nr 2), oznaczając na nim nazwę Urzędu Celnego oraz Nr odnośnego wyniku rewizji.

8. Przy doręczeniu adresatowi wymienionej w poprzednim punkcie przesyłki, Urząd Pocztowy oddawczy oprócz należności celnych za nowe lub podlegające oceniu przedmioty (według kwitu celnego), oraz opłat pocztowych, odbiera jeszcze osobną wypełnioną i przez odbiorcę podpisaną deklarację (wzór Nr 2) co do zawartych w przesyłce przedmiotów używanych zwolnionych od cła. W razie niepodpisania deklaracji, odmowy przyjęcia przesyłki lub też żądania ocenia całej zawartości przesyłki, stosować należy postanowienia zawarte w punkcie 5

ustęp 2. Deklaracje (wzór Nr 2) Pocztowy Urząd oddawczy zwraca Urzędowi Celnemu za pośrednictwem właściwego Urzędu Pocztowo-Celnego.

9. O ileby ilość otrzymywanych przez danego adresata darów nasyłała uzasadnione podejrzenie nadużycia, Urząd Celny wstrzyma wolną od cła odprawę darów dla tego adresata i doniesie o tem właściwej Dyrekcji Ceł, która po zbadaniu zasadności podejrzeń rozstrzygnie sprawę ostatecznie.

10. Zwalniane od cła rzeczy używane, nadsyłane w darze dla osób znajdujących się w ubóstwie, przeznaczone są do ich wyłącznego użytku i nie mogą być odstępowane innym osobom pod groźbą odpowiedzialności karnej stosownie do art. 47 pkt. 2 i innych Ustawy Karnej Skarbowej.

Uwaga: Osoby podlegające jurysdykcji sądów W. M. Gdańska za naruszenie postanowień pkt. 10 niniejszego okólnika pociągane będą do odpowiedzialności po myśli obowiązujących na terenie W. M. Gdańska postanowień karnych.

Niniejszy okólnik wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1933 r. Równocześnie uchyla się okólniki z dnia 18 grudnia 1925 r. Nr DC. 12881/II/25; z dnia 4 lutego 1926 r. Nr DC. 1136/II/26; z dnia 9 sierpnia 1926 r. Nr DC. 6800/II/26; z dnia 15 lutego 1927 r. Nr DC. 789 II 27 oraz inne okólniki i zarządzenia dotyczące odprawy i zwalniania od cła przesyłek z darami.

Minister Skarbu
(—) *Wł. Zawadzki.*

Warszawa, 15 listopada 1932 r.

Minister
(—) *J. Beck.*

CZEŚĆ II.

161.

K O M U N I K A T

W SPRAWIE ORZECZNICTWA

W SPRAWACH EMERYTALNYCH FUNKCJONARJUSZÓW PAŃSTWOWYCH.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości poniższy okólnik Ministerstwa Skarbu:

MINISTERSTWO SKARBU

Warszawa, dnia 24 października 1932 r.

L. D. I. 50762/Em./32.

Wykonanie art. 10 ustawy z dn. 18 marca 1932 r. Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 239 o przejęciu przez władze skarbowe orzecznictwa w sprawach emerytalnych funkcyjnarjuszów państwowych.

Do

Izby Skarbowej Grodzkiej w Warszawie, Izby Skarbowej I we Lwowie, Izby Skarbowej w Poznaniu, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Art. 10 ustawy z 18 marca 1932 r. Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 239 zmienił przepis art. 27 ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923 r. w tym kierunku, że wszystkie orzeczenia, dotyczące przyznania i wymiaru zaopatrzenia emerytalnego funkcyjnarjuszów cywilnych (uposażenia emeryta, pensji wdowiej i sieroczej) wydaje Minister Skarbu lub upoważniona przez Ministra Skarbu władza skarbową II instancji.

Jako termin przejścia przez Ministra Skarbu powyższych czynności, ustalony został w art. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów i Ministra Skarbu z 3 października 1932 r. Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 735, dzień 1 listopada 1932 r.

W wykonaniu powołanych wyżej przepisów zarządzam co następuje:

Z dniem 1 listopada 1932 r. władze skarbowe przejmują wszelkie sprawy, związane z przyznawaniem i wymiarem zaopatrzenia emerytalnego cywilnych funkcyjnarjuszów państwowych wszystkich działów administracji państwowej oraz pozostałych po tych funkcyjnarjuszach wdów i sierot.

Z dniem tym przechodzą pod kompetencję władz skarbowych wszelkie sprawy emerytalne, a więc zarówno nowe wymiary zaopatrzeń, jak też i te sprawy, które pozostają w toku postępowania administracyjnego, a nie zostały dotychczas zakończone prawomocnymi orzeczeniami.

Postępowanie w sprawie nowych wymiarów zaopatrzeń winno odbywać się w ten sposób, że po prawomocnem przeniesieniu funkcyjnarjusza państwowego w stan spoczynku, albo też w razie śnierci funkcyjnarjusza, po którym pozostała rodzina uprawniona do zaopatrzenia, władza służbowa przesyła niezwłocznie kompletne i uporządkowane akta osobowe funkcyjnarjusza właściwej władzy skarbowej celem dokonania wymiaru zaopatrzenia.

Po otrzymaniu akt osobowych władze skarbowe dokonują niezwłocznie wymiaru zaopatrzenia z ewentualnem zastosowaniem ustępu 3-go art. 27 ustawy emerytalnej.

W razie nasuwających się wątpliwości zwracają się władze skarbowe bezpośrednio do władz służbowych o dodatkowe wyjaśnienie, o nadesłanie zaś innych dowodów, potrzebnych do wymiaru odnoszą się władze skarbowe w drodze korespondencji wprost do interesowanych osób.

Jednocześnie zarządzam:

Funkcjonariuszom państwowym, zajmującym ostatnio przed rozwiązaniem stosunku służbowego stanowiska w VI stopniu służbowym i wyższe we władzach naczelnych i centralnych, oraz wszystkim funkcjonariuszom państwowym IV stopnia służbowego i wyższych stopni, tudzież sędziom i prokuratorom Sądu Najwyższego i Sędziom Najwyższego Trybunału Administracyjnego, uposażenie emerytalne przyznaje i wymierza Ministerstwo Skarbu, do przyznania zaś i wymiaru zaopatrzenia emerytalnego wszystkim innym funkcjonariuszom państwowym upoważniam Izby Skarbowe (Śląski Urząd Wojewódzki — Wydział Skarbowy — w Katowicach) według następującego ustalenia:

funkcjonariuszom państwowym władz i urzędów na terenie dzielnicy Małopolskiej — Izba Skarbowa I we Lwowie.

funkcjonariuszom władz i urzędów państwowych na terenie dzielnicy Wielkopolskiej i Pomorskiej: Izba Skarbowa w Poznaniu,

funkcjonariuszom władz i urzędów państwowych na terenie dzielnicy Śląskiej — Śląski Urząd Wojewódzki (Wydział Skarbowy) w Katowicach, wreszcie funkcjonariuszom władz i urzędów państwowych na terenie pozostałych obszarów Polski — Izba Skarbowa Grodzka w Warszawie.

Władzom skarbowym, wskazanym w powyższym ustaleniu, winny wszystkie władze administracji państwowej przysyłać wszystkie sprawy emerytalne funkcjonariuszów do kompetentnego orzekania.

Wdowom i sierotom po funkcjonariuszach państwowych pensje wdowie i sieroce przyznaje i wymierza ta władza skarbowa, która byłaby właściwa do przyznania i wymiaru emerytury zmarłemu mężowi względnie ojcu.

Sprawy emerytalne, wszczęte przez inne władze administracji państwowej a niezakończone dotychczas prawomocnymi orzeczeniami, winny być przekazane z dniem 1 listopada 1932 r. również właściwym władzom skarbowym, które je zakończą w postępowaniu emerytalnym.

Termin 1 listopada 1932 r. winien być rozumiany w ten sposób, że władze administracji państwowej nie wydają po dniu 1 listopada 1932 r. żadnych orzeczeń w sprawach emerytalnych, odstępując cały materiał w miarę jego gromadzenia się również i po 1 listopada 1932 r. właściwym władzom skarbowym. Akta spraw, które zostały już prawomocnie ukończone w postępowaniu administracyjnym, nie muszą być zasadniczo już obecnie przekazywane władzom skarbowym, lecz dopiero w miarę potrzeby, a to przy sposobności wnoszenia przez interesowane osoby próśb, podań etc.

Dotyczy to zwłaszcza spraw emerytalnych emerytów b. państw zaborczych oraz wdów i sierot po funkcjonariuszach b. państw zaborczych, których zaopatrzenia po przerachowaniu w myśl ustawy z 11 grudnia 1923 r. nie ulegają zasadniczym zmianom.

Natomiast o ile chodzi o emerytów ze służby państwowej polskiej, to akta emerytalne i osobowe winny być przekazywane władzom skarbowym przy sposobności przerachowania zaopatrzeń w myśl art. 6 i 7 ustawy z 18 marca 1932 r. na podstawie wykazów, sporządzonych i przesłanych przez Izby Skarbowe (Śląski Urząd Wojewódzki — Wydział Skarbowy w Katowicach) zgodnie z okólnikiem z 8 października 1932 r. L.D.I.46058 Em. '32.

Minister Skarbu
(—) Wł. Zawadzki.

162.

W.O.5555/19/32.

Z M I A N Y P E R S O N A L N E

W URZĘDZIE CENTRALNYM MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH
I W URZĘDACH PODLEGLYCH ZAGRANICĄ.

M I A N O W A N I:

Dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1932 r., Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny R. P. przy Rządzie Królewsko-Rumuńskim *Jan Szembek* został mianowany z dniem 5 listopada 1932 r. Podsekretarzem Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, z jednoczesnym zwolnieniem ze stanowiska Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego R. P. II kl. przy Rządzie Królewsko-Rumuńskim.

Dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 8 listopada 1932 r. Naczelnik Wydziału Ustrojów Międzynarodowych w M. S. Z. *dr. Edward Raczyński* został mianowany z dniem 8 listopada 1932 r. Posłem Nadzwyczajnym i Ministrem Pełnomocnym R. P. z poruczeniem pełnienia obowiązków Delegata Rządu Polskiego przy Lidze Narodów w Genewie.

Dębicki Roman — Radca Ministerjalny w VI st. sł., Kierownik Sekretariatu Departamentu Polityczno-Ekonomicznego w M. S. Zagr. — Dyrektorem Gabinetu Ministra Spraw Zagr. z dniem 2 listopada 1932 r.

Sokołowski Seweryn — Radca Ministerjalny w VI st. sł. w M. S. Zagr. — Wice-Dyrektorem Gabinetu Ministra Spraw Zagr. z dniem 2 listopada 1932 r.

Z W O L N I E N I Z E S T A N O W I S K A:

Szumłakowski Marjan — Dyrektor Gabinetu Ministra w V st. sł. — ze stanowiska Dyrektora Gabinetu Ministra Spraw Zagr. z dniem 2 listopada 1932 r.

P R Z Y D Z I E L E N I:

Miszke Zbigniew — Radca Ministerjalny w VI st. sł. z Gabinetu Ministra — do Wydziału P. IV z dniem 9 listopada 1932 r.

- Brzuska Józef* — Asesor w VII st. sł. z K. Z. — do dyspozycji Wydziału Osobowego z dniem 7 listopada 1932 r.
- dr. Kosina Stanisław* — Referendarz w VII st. sł. z W. O. — do Gabinetu Ministra z dniem 10 listopada 1932 r.
- di. Chromecki Tadeusz* — Referendarz w VIII st. sł. z W. O. — do Gabinetu Ministra z dniem 7 listopada 1932 r.
- Trawiński Jacek* — Referendarz w VIII st. sł. przy R. E. — do Gabinetu Ministra z dniem 7 listopada 1932 r.
- Wyszyński Zygmunt* — Referendarz w VIII st. sł. przy R. E. — do Wydziału P. II z dniem 7 listopada 1932 r.
- Kulisiewicz Edward* — Sekretarz w IX st. sł. z W. O. — do Wydziału P. I. z dniem 15 listopada 1932 r.
- Niedźwiedzki Edward* — Sekretarz w IX st. sł. z Poselstwa R. P. w Tallinie — do Wydziału Osobowego M. S. Z. z dniem 1 listopada 1932 r.
- Podhorska Magdalena* — Adjunkt kancelaryjny w IX st. sł. z P. VI — do Biura Kontroli Rachunkowości Urzędów Zagranicznych (dla odbycia praktyki) z dniem 7 listopada 1932 r.

POWIERZONO CZYNNOŚCI:

- Friedrichowi Juljuszowi* — Referendarzowi w VIII st. sł. w G. M. — Sekretarza Ministra Spraw Zagranicznych z dniem 4 listopada 1932 r.
- Ptaszyńskiemu Stanisławowi* — Prow. Referendarzowi w VIII st. sł. w G. M. — Sekretarza Podsekretarza Stanu w M. S. Z. z dniem 4 listopada 1932 r.

POWOŁANI DO SŁUŻBY CZYNNEJ:

- Maliński Mieczysław* — Sekretarz Poselstwa II kl. w VII st. sł. w stanie rozporządzalności — z dniem 12 listopada 1932 r. z zamianowaniem od tej daty Referendarzem w VII st. sł.

ZWOLNIENI ZE SŁUŻBY W M. S. Z.:

- Maliński Mieczysław* — Referendarz w VII st. sł. w M. S. Z. — z dniem 30 listopada 1932 r., w związku z przejściem do Ministerstwa Skarbu.

Dyrektor Gabinetu Ministra
(—) *Roman Dębicki*

Redakcja i Administracja:
Sekretariat Ministra Spraw Zagranicznych (S. M.) tel. wewn. 48.

Prenumerata roczna zł 8.—, cena numeru 75 gr.
